

Warszawa, dnia 30.10.2009r.

MINISTER FINANSÓW
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z pismem z dnia 28 października 2009r. o sygn. SC13/0311/9-2/BIM/2009 Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich / *dalej: Stowarzyszenie* / zgłasza następujące uwagi do założeń projektu ustawy o grach liczbowych i hazardowych z uprzejmą prośbą o ich uwzględnienie w projekcie w/w ustawy.

Na wstępie pragniemy podkreślić, iż stanowisko Stowarzyszenia w odniesieniu do przedstawionych założeń projektu ustawy zostało wypracowane w oparciu o generalną zasadę pełnego wsparcia Ministra Finansów w procesie porządkowania krajowego rynku zakładów wzajemnych i zapewnienia wpływów do budżetu Państwa w wysokości odpowiadającej faktycznym możliwościom ekonomicznym tego segmentu rynku. Co do zasady jesteśmy zgodni ze stanowiskiem Ministra Finansów, iż prawidłowe uregulowanie rynku zakładów bukmacherskich oraz likwidacja lub chociażby minimalizacja niepożądanych zjawisk występujących w tym obszarze działalności gospodarczej przyczyni się do wyraźnego wzrostu wpływów do budżetu Państwa. Niemniej istotnym czynnikiem określającym stanowisko naszego Stowarzyszenia jest poczucie odpowiedzialności za miejsca pracy kilkunastotysięcznej rzeszy pracowników zatrudnionych w firmach bukmacherskich zaniepokojonych wizją utraty źródeł utrzymania w efekcie wyhamowania działalności operacyjnej ich pracodawców.

Zwracamy się z uprzejmą prośbą do Pana Ministra o ocenę zgłoszonych przez nasze Stowarzyszenie uwag z powyżej przedstawionej perspektywy oraz wnosimy o projektowanie zmian w obowiązujących przepisach prawa wyłącznie w oparciu o szczegółową analizę parametrów ekonomicznych określających funkcjonowanie podmiotów na tym rynku. Uwagi szczegółowe do przedstawionego projektu założeń ustawy pragniemy poprzedzić informacją naszego Stowarzyszenia o podstawowych czynnikach, które w naszej ocenie hamują rozwój naszej branży, przyczyniając się tym samym do zmniejszonych wpływów budżetowych.

Uwagi ogólne

Duża popularność zakładów bukmacherskich znajduje się w wyraźnym kontraście do sytuacji ekonomicznej podmiotów działających na tym rynku. Rentowność zakładów wzajemnych na tle pozostałych segmentów rynku gier jest najniższa i wyniosła w 2006r.

2% ¹. Należy w tym miejscu zauważyć, że średnia rentowność w pozostałych segmentach rynku wynosi ok. 5%, przy czym rentowność loterii pieniężnych wynosi ok. 13%, a gier liczbowych 10%. Tak niska rentowność segmentu zakładów bukmacherskich staje się ekonomiczną barierą do dalszego rozwoju podmiotów działających na tym rynku, wyraźnie ogranicza możliwości inwestycyjne i hamuje rozwój sieci sprzedaży.

Poziom przychodów podmiotów gospodarczych działających na rynku zakładów bukmacherskich w oparciu o zezwolenia udzielone przez Ministra Finansów jest nieadekwatny do możliwości ekonomicznych tego segmentu rynku i nie odzwierciedla faktycznego zainteresowania graczy udziałem w tych zakładach. Tym samym wpływy do budżetu Państwa z tytułu urządzania działalności bukmacherskiej są niewspółmierne do potencjalnych możliwości występujących na tym rynku.

Należy wskazać dwie grupy przyczyn hamujące rozwój podmiotów działających na rynku zakładów bukmacherskich. Do pierwszej z nich należy zaliczyć niekorzystne dla branży przepisy ustawy o grach i zakładach wzajemnych regulujące zasady urządzania zakładów bukmacherskich. W drugiej grupie należy wymienić sposób stosowania przez regulatora rynku obowiązujących przepisów określających zasady urządzania zakładów bukmacherskich.

Do najważniejszych przepisów powodujących znikomą rentowność podmiotów rynku zakładów bukmacherskich należy zaliczyć:

1. Zasady opodatkowania podatkiem od gier działalności bukmacherskiej.

W art. 42 pkt 8 ustawy o grach i zakładach wzajemnych została określona podstawa opodatkowania podatkiem od gier zakładów wzajemnych w postaci sumy wpłaconych stawek. Przyjęcie takiego rozwiązania podatkowego dla zakładów bukmacherskich powoduje, że jest to jedyny rodzaj działalności wymieniony w ustawowym katalogu gier i zakładów, który obciążony jest podatkiem od gier nawet w sytuacji przegranej operatora. W przypadku zakładów bukmacherskich ustawodawca odstąpił od generalnej zasady określania podstawy opodatkowania poszczególnych gier i zakładów w sposób zapewniający pobór podatku od gier wyłącznie od uzyskanego dochodu, a nie od ewentualnej straty.

Co do zasady ustawodawca w tych grach, gdzie mogą występować przegrane operatora (tj. gry cylindryczne, gry w kości, gry w karty, w grach na automatach, czy też w wideoloterie) określił podstawę opodatkowania stanowiącą różnicę między wpłaconymi stawkami a uzyskanymi przez graczy wygranymi. Tym samym w przypadku przegranej operatora gier podatek wynosi 0 zł i nie ma możliwości opodatkowania straty z urządzanej gry. W pozostałych grach, w których tylko część uzyskanych wpływów ze sprzedaży dowodów udziału w grze przeznaczona jest na wypłatę wygranych (tj. loterie, gry liczbowe, bingo, totalizatory) ustawodawca określił podstawę opodatkowania stanowiącą sumę uzyskanych wpływów ze sprzedaży dowodów udziału w grze bądź sumę wpłaconych stawek. W tym przypadku również nie

¹ Informacja Ministra Finansów o realizacji ustawy o grach i zakładach wzajemnych w 2006r.

ma możliwości opodatkowania podatkiem od gier straty z urzędzanej gry, gdyż operator na wygrane przeznaczają tylko część przychodów.

Powyzsza spójność systemu opodatkowania podatkiem od gier mająca na celu pobór podatku wyłącznie od uzyskanego dochodu, a nie od powstałej straty, została złamana wyłącznie w przypadku zakładów bukmacherskich. Mimo możliwości występowania przegranych operatora zakładów bukmacherskich ustawodawca określił podstawę opodatkowania jako sumę wpłaconych stawek. W efekcie przegranej operatora ponosi on podwójną stratę – z tytułu przegranej z graczem zakładu oraz z tytułu odprowadzonego od przegranej zakładu podatku od gier.

Powstaje pytanie dlaczego ustawodawca przyjmując spójne zasady określania podstawy opodatkowania dla tyłu gier wymienionych w ustawowym katalogu odstąpił od tej zasady wyłącznie w przypadku zakładów bukmacherskich? Należy zauważyć, że tak określona podstawa opodatkowania została określona dla zakładów wzajemnych, w których mieszczą się totalizatory i bukmacherstwo. O ile w przypadku totalizatorów nie występuje możliwość opodatkowania przegranej (tylko część wpłaconych stawek przeznaczają się na wygrane), to w przypadku zakładów bukmacherskich stosowanie tożsamej podstawy opodatkowania może prowadzić do opodatkowania straty. Jedynym racjonalnym wyjaśnieniem zaistniałej niespójności systemu opodatkowania podatkiem od gier jest fakt, iż w momencie wprowadzania w życie przepisów ustawy z dnia 29 lipca 1992r. o grach i zakładach wzajemnych na rynku urzędzane były wyłącznie totalizatory, a działalność bukmacherska była jeszcze na naszym rynku gier praktycznie nieznaną.

W obecnej sytuacji upowszechnienia na naszym rynku zakładów bukmacherskich niezbędne wydaje się zapewnienie spójności w zakresie ustalenia podstawy opodatkowania również dla tego segmentu rynku. Oznacza to konieczność zmiany podstawy opodatkowania dla zakładów bukmacherskich określonej w ustawie jako suma wpłaconych stawek, na podstawę opodatkowania stanowiącą różnicę między wpłaconymi stawkami, a wypłaconymi wygranymi. Tym samym usunięta zostanie wyraźna bariera dla wzrostu przychodów podmiotów działających na tym rynku.

2. Obowiązek uzyskania zgody na wykorzystanie wyników od krajowych organizatorów sportowego współzawodnictwa ludzi lub zwierząt.

Stosownie do art. 15 ustawy o grach i zakładach wzajemnych, spółka posiadająca lub ubiegająca się o zezwolenie na prowadzenie zakładów wzajemnych dotyczące wyników sportowego współzawodnictwa ludzi lub zwierząt, obowiązana jest uzyskać zgodę krajowych organizatorów takiego współzawodnictwa na wykorzystanie jego wyników.

Należy podkreślić, iż powyższy przepis ustawy nie wskazuje na odpłatny charakter takiej zgody. W praktyce jednak firmy bukmacherskie nie mają możliwości uzyskania takiej zgody bez uiszczenia na rzecz organizatorów zawodów sportowych wysokich opłat. W rezultacie tak funkcjonującego rozwiązania prawnego opłaty za korzystanie przez jeden sezon z wyników współzawodnictwa okazują się często wyższe niż opłaty pobierane przez Ministra Finansów za wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie zakładów wzajemnych. Tym samym przepis art. 15 ustawy stał się w praktyce funkcjonowania tego segmentu rynku gier dodatkowym wysokim zobowiązaniem finansowym nałożonym na firmy bukmacherskie, którego beneficjentem nie jest budżet Państwa, lecz prywatne organizacje sportowe.

Jednocześnie w ustawie nie zostały określone żadne zasady określania wysokości żądanych przez organizacje sportowe opłat za wyrażenie zgody na wykorzystywanie wyników współzawodnictwa. Ustawa o grach i zakładach wzajemnych nie zawiera również delegacji dla Ministra Finansów do określenia zasad wyznaczania w/w opłat w drodze rozporządzenia.

Kryteria i zasady wyznaczania tych opłat nie zostały również określone żadnymi regulacjami wydanymi przez organizacje sportowe. W konsekwencji firmy bukmacherskie zostały zobowiązane przepisem ustawy o grach i zakładach wzajemnych do wnoszenia opłat na rzecz prywatnych organizacji sportowych według nieokreślonych i nieczytelnych zasad. Biorąc pod uwagę publicznie znane nieprawidłowości w sposobie funkcjonowania w naszym kraju organizacji sportowych, obowiązujący w ustawie o grach i zakładach wzajemnych przepis art. 15 może prowadzić do różnego rodzaju zjawisk patologicznych. Jednym z przejawów takich nieprawidłowości może być stosowanie zróżnicowanych wysokości opłat ustalanych dla poszczególnych firm bukmacherskich w celu ograniczenia zdolności konkurencyjnej wybranych podmiotów tego rynku.

Należy ponadto wskazać, iż obowiązujący w praktyce system opłat za wykorzystywanie wyników współzawodnictwa może stać się narzędziem do nieuczciwej walki internetowych firm bukmacherskich oferujących na terytorium naszego kraju zakłady bukmacherskie bez wymaganego prawem zezwolenia, z legalnie działającymi firmami. Organizacje sportowe są obecnie związane umowami sponsoringu z wieloma internetowymi firmami bukmacherskimi, które w ramach tych umów reklamują swoją działalność na terytorium naszego kraju z naruszeniem przepisów ustawy o grach i zakładach wzajemnych. Przedmiotowa nieprawidłowość na którą praktycznie nie reaguje regulator rynku może zostać w krótkim czasie uzupełniona o kolejną patologię, a mianowicie o wywieranie wpływu przez sponsorów internetowych na organizacje sportowe w zakresie dalszego podnoszenia opłat dla legalnie działających firm bukmacherskich, aby stworzyć niemożliwą do pokonania barierę ekonomiczną i otworzyć drogę dalszego przejmowania klientów rynku bez płacenia jakichkolwiek w Polsce podatków. Paradoksalnie dla stosowania tego rodzaju patologii na rynku zakładów bukmacherskich może być wykorzystywany przepis art.15 ustawy o grach i zakładach wzajemnych, a więc ustawy, która w swoich założeniach powinna chronić legalnie działające podmioty tego rynku i zabezpieczać wpływy budżetowe z tego rodzaju działalności gospodarczej. Podkreślenia wymaga fakt, iż w tegorocznym sezonie piłkarskim Ekstraklasa zaproponowała podmiotom oferującym legalne zakłady bukmacherskie podwyżkę za zgodę na wykorzystywanie wyników rozgrywanych meczy o 800%! kwoty ubiegłorocznej. W konsekwencji większość legalnych firm bukmacherskich nie przyjmuje w tym sezonie zakładów bukmacherskich na najpopularniejszą w kraju dyscyplinę sportową, co odbija wyraźnie się na osiąganych przez nasze firmy wynikach finansowych. Przedmiotowe zakłady są oczywiście dostępne w ofercie nielegalnych bukmacherów internetowych.

Oddzielną kwestią jest zasadność utrzymywania w ustawie o grach i zakładach wzajemnych obowiązku uzyskiwania zgody na wykorzystywanie wyników sportowego współzawodnictwa z punktu widzenia ogólnie dostępnego i publicznego charakteru tych wyników. Wynik sportowego współzawodnictwa jest publiczną informacją masowo wykorzystywaną bez jakiegokolwiek zgody organizacji sportowych np. przez media w

ramach prowadzonej przez nie działalności gospodarczej. Należy zauważyć, że firmy bukmacherskie nie są zobowiązane do wnoszenia jakichkolwiek opłat za wykorzystywanie wyników na rzecz zagranicznych organizatorów współzawodnictwa sportowego. W konsekwencji firmy bukmacherskie ze względu na obowiązujący w kraju system opłat często rezygnują z wprowadzania do swojej oferty zawodów sportowych rozgrywanych w Polsce na rzecz rozgrywek zagranicznych. Tym samym promocja międzynarodowych rozgrywek odbywa się kosztem promocji krajowego sportu.

Mając na uwadze powyżej przedstawione argumenty należałoby uchylić przepis art. 15 ustawy o grach i zakładach wzajemnych i uwolnić legalnie działające firmy bukmacherskie od nieuzasadnionych zobowiązań finansowych, które to mogą być dodatkowo źródłem w/w patologii na rynku gier i zakładów wzajemnych. Jednocześnie należy zauważyć, iż relacje biznesowe między działalnością bukmacherską a sportem powinny być budowane na zasadzie dobrowolności w drodze legalnie dopuszczonego sponsoringu. Odpowiednie zmiany w przepisie określającym zakaz reklamy (przedstawione poniżej) mogą zachęcić legalnie działające firmy bukmacherskie do sponsorowania polskiego sportu wyłącznie w oparciu o czytelne i dobrowolne relacje biznesowe pozostające w zgodzie z obowiązującym na rynku gier i zakładów porządkiem prawnym.

3. Zakaz reklamy.

Art. 8 ust. 1 ustawy stanowi o zakazie reklamowania na terytorium kraju zakładów wzajemnych, - przez co rozumie się zachęcanie do udziału w nich, przekonywanie o ich zaletach, informowanie o miejscach, w których są urządzane, i możliwościach uczestnictwa. W przepisach regulujących działalność w zakresie gier i zakładów wzajemnych ustawodawca definiując pojęcie niedopuszczalnej reklamy posłużył się wyłącznie przesłankami przedmiotowymi, tj. związanymi z urządzanymi zakładami wzajemnymi, pozostawiając poza granicami sformułowanego w art. 8 ust. 1 ustawy zakazu reklamę dotyczącą wizerunku podmiotu urządzającego zakłady wzajemne.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz wielokrotnie prezentowane stanowisko sądów administracyjnych o niedopuszczalności stosowania wykładni rozszerzającej w odniesieniu do przepisów regulujących działalność na rynku gier i zakładów wzajemnych, należy jednoznacznie stwierdzić, iż reklama dotycząca wyłącznie wizerunku podmiotu urządzającego zakłady wzajemne jest zgodna z przepisami ustawy o grach i zakładach wzajemnych, a w szczególności nie narusza określonego w art. 8 ust. 1 zakazu. Niemniej jednak określony w przepisach ustawy o grach i zakładach wzajemnych zakaz reklamy jest na tyle nieprecyzyjny, iż legalnie działające firmy bukmacherskie, w obawie przed konsekwencjami związanymi z naruszeniem ustawy o grach i zakładach wzajemnych, nie podejmują powszechnie stosowanych w innych krajach przedsięwzięć z zakresu sponsoringu sportowego.

Mając na uwadze fakt, iż wszystkie firmy bukmacherskie prowadzą swoje strony internetowe, brak jest merytorycznego uzasadnienia do utrzymywania w ustawie zakazu informowania o miejscach urządzania zakładów bukmacherskich oraz prezentowania na stronach internetowych regulaminów gier oraz oferowanych kursów. Podawanie do publicznej wiadomości adresów działających punktów bukmacherskich jest w istocie rzeczą informowaniem o miejscu wykonywania działalności gospodarczej,

a prezentowanie treści regulaminów i kursów stanowi informację o prawach i obowiązkach graczy oraz o przyjętych zasadach gry. Obowiązujący w kraju zakaz reklamy zakładów wzajemnych jest powszechnie łamany przez zagraniczne firmy bukmacherskie oferujące polskim graczom zakłady, a zakres tych naruszeń obejmuje obok informowania o miejscach i możliwościach uczestnictwa również elementy zachęcania do udziału w zakładach oraz przekonywania o korzyściach wynikających z uczestnictwa. Przy czym skala tego zjawiska jest na tyle duża, iż obejmuje szereg imprez sportowych o zasięgu ogólnokrajowym, a beneficjentem reklamy internetowych zakładów bukmacherskich jest również Reprezentacja Polski w piłce nożnej.

Wobec braku reakcji regulatora rynku na ewidentne łamanie ustawowego zakazu reklamy przez nielegalną konkurencję należałoby całkowicie znieść zakaz reklamy na terytorium kraju działalności bukmacherskiej. Alternatywnie można by zmienić zakres obowiązującego zakazu reklamy w kierunku pozostawienia ograniczeń wyłącznie w zakresie stosowania elementów zachęcających do udziału w zakładach i przekonywania o ich zaletach. W takim wariantcie należałoby oczekiwać zdecydowanej reakcji organów nadzoru nad rynkiem gier i zakładów na łamanie ustawowego zakazu reklamy przez zagraniczne firmy bukmacherskie. Pozostawienie obecnego stanu rzeczy bez zmian, w którym ustawowy zakaz reklamy jest rygorystycznie egzekwowany w stosunku do legalnie działających firm bukmacherskich, przy jednoczesnej administracyjnej inercji wobec łamania tego zakazu przez zagraniczne firmy bukmacherskie, prowadzi do przejmowania klientów przez nielegalną i nieuczciwą konkurencję. W efekcie wzrost przychodów legalnie działających firm bukmacherskich jest wyraźnie ograniczony, co w sposób oczywisty negatywnie wpływa na wartość odprowadzanych przez te podmioty zobowiązań podatkowych.

4. Zakaz przyjmowania zakładów bukmacherskich za pośrednictwem sieci Internet.

Mimo, że ustawa o grach i zakładach wzajemnych nie zakazuje wprost oferowania zakładów bukmacherskich z wykorzystaniem sieci Internet, a fizyczna obecność gracza w punkcie bukmacherskich do złożenia zakładu nie wynika z żadnego przepisu tej ustawy, to jednak regulator rynku konsekwentnie odmawia legalnie działającym firmom bukmacherskim zgody na rozszerzenie zakresu świadczonych usług o przyjmowanie zakładów przy użyciu sieci telekomunikacyjnych. Jednocześnie na krajowym rynku działa szereg zagranicznych firm bukmacherskich oferujących swoje usługi w Internecie stanowiąc nieuczciwą konkurencję dla legalnie działających podmiotów tego rynku. Nielegalna konkurencja pozbawiona jakichkolwiek obowiązków podatkowych wobec budżetu Państwa oraz innych ograniczeń wynikających z ustawy o grach i zakładach wzajemnych, np. dotyczących zakazu udziału w zakładach osób niepełnoletnich czy też związanych z obowiązkiem złożenia zabezpieczeń finansowych, skutecznie przejmuje klientów na krajowym rynku. Działanie to jest spotęgowane notorycznym łamaniem bez jakichkolwiek konsekwencji ustawowego zakazu reklamy. Jako przykład skali tego zjawiska może posłużyć wypowiedź przedstawiciela jednej z takich zagranicznych firm bukmacherskich zawarta w artykule zamieszczonym w dzienniku „Parkiet” z dnia 8.07.2008r. zatytułowanym „ Superczerwiec dzięki Euro 2008” , w którym Bet-at-home.com informuje, iż na 1,29 mln klientów tego bukmachera, aż 0,41 mln klientów pochodzi z Polski (tj. ponad 30%). Biorąc pod uwagę przewidywane przychody brutto tej firmy w 2008r. w wys. 700 mln euro (tj. ok. 2,32 mld zł) nietrudno ustalić, że ok.

700 mln zł tych wpływów pochodzić będzie od polskich graczy. Natomiast wpływy do budżetu państwa z tytułu przyjmowania zakładów bukmacherskich na naszym rynku przez tę firmę wyniosą 0 zł. Jako ciekawostkę należy odnotować fakt, że Bet-at-home.com planuje wejście na naszą Giełdę Papierów Wartościowych. Przedstawiony przykład dotyczy tylko jednej zagranicznej firmy bukmacherskiej oferującej na naszym rynku zakłady w Internecie, a działa ich w Polsce ok. kilkunastu. Sukcesy tych firm osiągnęte są kosztem legalnie działających w kraju firm bukmacherskich, a przede wszystkim kosztem budżetu Państwa.

W tej sytuacji istnieje pilna potrzeba wprowadzenia do ustawy o grach i zakładach wzajemnych rozwiązań prawnych zapewniających legalnie działającym firmom bukmacherskim oferowanie zakładów bukmacherskich w Internecie. Przy czym należałoby rozważyć wprowadzenie obowiązku uprzedniej rejestracji graczy internetowych w „rzeczywistych” punktach bukmacherskich w celu ochrony przed udziałem w zakładach osób niepełnoletnich. Ponadto niezbędne byłoby zapewnienie efektywnego egzekwowania warunków urządzania zakładów w Internecie wobec wszystkich firm zainteresowanych oferowaniem swoich usług na naszym rynku. Jedynie w ramach znowelizowanych przepisów ustawy legalne firmy bukmacherskie będą w stanie konkurować z zagranicznymi bukmacherami, generując jednocześnie dodatkowe przychody, które istotnie przełożą się również na wzrost wpływów podatkowych.

Alternatywnym rozwiązaniem jest wprowadzenie do ustawy narzędzi prawnych, które pozwolą na skuteczne przeciwdziałanie zjawisku oferowania i reklamowania internetowych zakładów bukmacherskich. Mimo, że takie propozycje zmian zostały przewidziane w przedstawionych założeniach do ustawy, to jednak pragniemy wskazać na prawdopodobne trudności w ich realizacji w odniesieniu do prób blokowania dostępu do oferty umieszczonej na zagranicznych serwerach, czy też kontroli systemów płatności omijających krajowy system bankowy. Niepowodzenia regulatora rynku w w/w zakresie utrwali istniejącą patologię i uniemożliwi podjęcie rywalizacji o klientów przez legalnie działające firmy bukmacherskie.

5. Przyjmowanie zakładów wzajemnych na zdarzenia losowe.

W odniesieniu do bieżącej działalności firm bukmacherskich Ministerstwo Finansów systematycznie kwestionuje prawną możliwość przyjmowania zakładów bukmacherskich na zdarzenia losowe. Tymczasem literalna analiza treści ustawowej definicji zakładu bukmacherskiego nie daje podstaw do oceny, iż wynik zdarzenia będącego przedmiotem typowania nie może zależeć od przypadku. Po pierwsze zakład wzajemny polega na odgadywaniu zaistnienia różnych zdarzeń, co oznacza, że wynik zdarzenia nie może być z góry znany. Po drugie wysokość wygranej zależy od umówionego między graczem a operatorem kursu. Wszystkie przesłanki ustawowej definicji zakładu bukmacherskiego w odniesieniu do zakładów na wyniki zdarzeń będących przedmiotem losowania są spełnione i pozostają w zgodzie z tym przepisem.

Zarówno w grze losowej jak i w zakładzie bukmacherskim mogą występować elementy wiedzy lub zręczności, które zwiększają prawdopodobieństwo uzyskania wygranej, ale

nie mogą o tej wygranej z góry przesądzać. W przypadku gier losowych takimi elementami może być umiejętność liczenia kart w pokerze, czy dobór uczestników loterii promocyjnej w oparciu o odpowiedzi na zadane pytania. W przypadku gier liczbowych mimo, że wynik losowania jest całkowicie uzależniony od przypadku, to szansa uzyskania wygranej przez osobę wykorzystującą swoją wiedzę z zakresu rachunku prawdopodobieństwa (gra systemowa na większej liczbie kuponów) jest większa od osoby stosującej wyłącznie metodę chybił-trafił. W przypadku zakładów bukmacherskich szansa wygranej gracza dysponującego specjalistyczną wiedzę sportową przy zakładzie na wydarzenie sportowe jest większa od szansy gracza będącego w tej dziedzinie laikiem. Nie oznacza to jednak, że nie ma możliwości udziału w zakładach bukmacherskich opierając swoje typowania wyłącznie na przypadku, co jest analogiczne do metody chybił-trafił w grze liczbowej. Nie ma również przeciwwskazań prawnych do typowania zdarzeń, których wynik jest całkowicie przypadkowy (np. zakład o wynik rzutu monetą). I odwrotnie, stosowanie zasad rachunku prawdopodobieństwa (metoda systemowa) nie stanowi przeszkody do udziału w grze liczbowej, co z kolei jest analogiczne do typowania zakładów bukmacherskich np. na wydarzenia sportowe w oparciu o specjalistyczną wiedzę gracza z dziedziny sportu.

Mając na uwadze powyższe, kryterium rozróżniające grę losową i zakład bukmacherski oparte na uzależnieniu wyniku gry wyłącznie od przypadku jest nieprawidłowe i może prowadzić do błędnych ustaleń przy ocenie prawnych możliwości prowadzenia omawianej działalności gospodarczej. Stanowisko Ministerstwa Finansów w przedmiotowej sprawie będzie miało dalsze negatywne konsekwencje finansowe dla tej branży oraz dla wpływów budżetowych, gdyż podważa fundamentalną zasadę przyjmowania zakładów bukmacherskich na zaistnienie różnych zdarzeń, a więc również tych, które są przedmiotem losowania. W efekcie takiego podejścia interpretacyjnego nie będzie możliwości przyjmowania zakładów bukmacherskich chociażby na wyniki losowań drużyn piłkarskich w grupach poprzedzających ważne rozgrywki międzynarodowe (np. mistrzostwa świata lub Europy). Straty legalnie działających firm bukmacherskich oraz zmniejszone wpływy podatkowe zostaną z zadowoleniem przyjęte przez zagranicznych bukmacherów działających w kraju bez zezwolenia Ministra Finansów.

Uwagi szczegółowe do założeń ustawy o grach liczbowych i hazardowych.

Ad.1) Zwiększenie ochrony społeczeństwa i praworządności przed negatywnymi skutkami hazardu,

e) Ograniczenia prowadzenia reklamy gier i hazardu

W odniesieniu do tej propozycji wskazujemy na konieczność doprecyzowania zakresu zakazanej reklamy zakładów bukmacherskich (art. 8 ust. 1 ustawy) poprzez jednoznaczne przesądzenie, iż zakazane jest samo zachęcanie do udziału w tych zakładach, ale poza zakazem znajduje się podmiotowa, wizerunkowa reklama

organizatora takich zakładów. Uporządkowanie tej kwestii ma zasadnicze znaczenie z punktu widzenia prawnych możliwości wspierania krajowego sportu w ramach zawieranych umów o sponsoringu. W naszej ocenie rozszerzenie obowiązującego zakazu reklamy zakładów bukmacherskich o zakaz reklamy (firmę) podmiotu organizującego zakłady wzajemne jest nieuzasadnione i ograniczy możliwości wspierania organizacji sportowych.

Ad. 2) Zwiększenie konkurencyjności podmiotów legalnie prowadzących działalność poprzez:

b) Wprowadzenie zakazu organizowania gier w sieci Internet i uczestnictwa w grach urządzanych w sieci Internet oraz możliwości jego skutecznego egzekwowania.

Z punktu widzenia interesu firm bukmacherskich najważniejsze jest szybkie i skuteczne wyeliminowanie zasadniczej nierówności rynkowej, gdzie legalnie działające firmy bukmacherskie tracą klientów na rzecz nielegalnej konkurencji. W związku z tym należy poddać szczegółowej analizie skuteczność zaproponowanych w ustawie narzędzi prawnych zmierzających do zahamowania procederu oferowania, reklamowania i składania nielegalnych zakładów bukmacherskich w sieci Internet. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do skuteczności proponowanych rozwiązań należy rozważyć legalizację zakładów w Internecie dla „naziemnych” bukmacherów. Wprowadzenie nieskutecznych rozwiązań prawnych, bądź wprowadzenie narzędzi niemożliwych do zastosowania w praktyce pogłębi dotychczasową patologię ze stratą dla budżetu Państwa.

3) Uporządkowanie systemu podatkowego w zakresie podatku od gier poprzez:

a) Określenie ilości i wysokości stawek podatkowych uzależnionych od efektywności finansowej i kosztów ponoszonych na organizację danej działalności w zakresie gier i hazardu.

Uwzględniając powyżej określone założenie nowej ustawy, należy zmienić podstawę opodatkowania w zakładach bukmacherskich - z przychodowej na dochodową - zgodnie z uzasadnieniem przedstawionym w części ogólnej naszego stanowiska – pkt. 1. Ponadto zgadzamy się co do przyjętej w założeniach zasady, iż wysokość stawki podatkowej powinna uwzględniać efektywność finansową i koszty prowadzonej działalności gospodarczej.

Ad. Cele szczegółowe

1. Definicje

Nowa ustawa pojęciem hazardu powinna objąć gry losowe (gry liczbowe, loterie pieniężne, grę telebingo, loterie fantowe, gry cylindryczne, gry w karty, gry w kości, grę bingo pieniężne, grę bingo fantowe, loterie promocyjne, loterie audiotekstowe), gry na automatach, zakłady wzajemne (totalizatory i bukmacherstwo),

Skoro ustawodawca decyduje o objęciu pojęciem hazardu wszystkich gier losowych i zakładów wzajemnych, to niezrozumiały jest tytuł projektu ustawy (o grach liczbowych i hazardowych), który wskazuje na wyłączenie z nieznanymi powodów gier liczbowych z katalogu hazardu. Jest to ewidentna sprzeczność pojęciowa sugerująca, iż mamy na rynku z jednej strony gry liczbowe (pozytywna konotacja), a z drugiej strony hazard ze wszystkimi negatywnymi skojarzeniami. Ta kwestia wymaga w naszej ocenie terminologicznego uporządkowania.

Ad. 1.2. Gry liczbowe

W ocenie projektodawcy w ramach definicji gier liczbowych wyszczególnienia wymaga, iż grami liczbowymi są gry, w których wygraną uzyskuje się przez prawidłowe wytypowanie liczb, znaków lub innych wyróżników, a wysokość wygranych zależy od łącznej kwoty wpłaconych stawek oraz gra keno, z uwagi na różnice w zasadach uzyskiwania wygranej pomiędzy klasycznymi grami liczbowymi, a tą grą.

Powyżej przedstawiona propozycja definicji gier liczbowych w części dotyczącej gry keno stoi w sprzeczności z ustawową definicją zakładu bukmacherskiego. W obu przypadkach mamy do czynienia z typowaniem przyszłego zdarzenia, gdzie wygrana zależy od ustalonego z góry kursu. Firmy bukmacherskie wielokrotnie wskazywały regulatorowi rynku, iż gra keno jest typowym zakładem bukmacherskim, który powinien zostać wyłączony z katalogu gier objętych monopolem państwa. Powoływanie się w przedmiotowej sprawie na wyrok administracyjny z 1999r. pomija fakt zarówno zmian przepisów ustawy w 2000r. oraz jak i zmianę orzecznictwa administracyjnego w omawianej kwestii. Dla poparcia obecnego stanowiska Ministerstwa Finansów prezentowane są tezy zaczerpnięte z orzeczenia Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10.02.1999r. sygn. II SA 1826/98 odrzucającym skargę Spółki na odmowę udzielenia przez Ministra Finansów zezwolenia na przyjmowanie zakładów wzajemnych. Należy podkreślić, iż uzasadnienie w/w wyroku, wskazujące na zależność wyniku gry wyłącznie od przypadku jako podstawową cechę odróżniającą grę liczbową od zakładu bukmacherskiego, zostało zweryfikowane nowelizacją ustawy o grach i zakładach wzajemnych z dnia 26 maja 2000r. (Dz.U. z 2000r. nr 70, poz. 816) oraz późniejszym orzecznictwem sądu administracyjnego.

W powyżej wskazanej nowelizacji ustawy o grach i zakładach wzajemnych ogólna definicja gry losowej została zmodyfikowana w kierunku uznania, że dla zaistnienia gry losowej nie jest konieczna zależność wyniku gry wyłącznie od przypadku:

Art.2.1.Grami losowymi są gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe, których wynik w szczególności zależy od przypadku, a warunki gry określa regulamin.

Ustawodawca trafnie wskazał, że jeżeli nawet wynik losowania jest całkowicie przypadkowy to wynik całej gry może zależeć od innych czynników- np. wiedzy lub zręczności, chociaż element przypadkowy zawsze jest cechą w grze dominującą. Analogicznie w zakładach bukmacherskich typowane zdarzenie może mieć całkowicie przypadkowy przebieg, chociaż szansa typowania wyniku zdarzenia przez gracza dysponującego specjalistyczną wiedzą jest większa od prawdopodobieństwa wygranej u laika. Kryterium zależności wyniku gry wyłącznie od przypadku jako podstawa do odróżnienia gry liczbowej od zakładu wzajemnego, w świetle nowelizacji ustawy o grach

i zakładach wzajemnych z 26.05.2000r., straciło swoją aktualność. Cechami przesądzającymi, iż mamy do czynienia z zakładem bukmacherskim, a nie z grą liczbową są: sposób określania wysokości wygranej, możliwość wystąpienia przegranej organizatora zakładów, typowanie wyników zdarzenia, którego podmiot przyjmujący zakłady nie jest organizatorem. Jeżeli uznamy, że typowanie liczb jest jedynym i wyłącznym wyróżnikiem określającym gry liczbowe to należałoby gry cylindryczne (ruletka) również zaliczyć do gier liczbowych i objąć monopolem Państwa.

3.1. Ośrodki gier

2) punkt przyjmowania zakładów wzajemnych - rozumie się przez to wydzielone miejsce, w którym przyjmowane są zakłady totalizatora lub bukmacherstwa na podstawie zatwierdzonego regulaminu;

Zmiana definicji punktu przyjmowania zakładów wzajemnych wprowadzająca rygor wydzielonego miejsca może wiązać się z koniecznością ograniczenia działalności firm bukmacherskich w wyniku usunięcia eksploatowanych na terenie punktów automatów o niskich wygranych. Biorąc pod uwagę, iż wstęp do punktów przyjmowania zakładów bukmacherskich jest dozwolony wyłącznie dla osób pełnoletnich, istniejące w praktyce rozwiązanie organizowania zakładów bukmacherskich w obrębie punktu gier na automatach o niskich wygranych nie powoduje zagrożeń społecznych i stanowi dodatkowe źródło przychodu operatorów bukmacherskich. Wobec tego proponujemy pozostawienie definicji punktu przyjmowania zakładów wzajemnych w dotychczasowym brzmieniu.

5.1. Zgoda na wykorzystywanie wyników

Proponuje się utrzymanie regulacji, iż spółka posiadająca lub ubiegająca się o zezwolenie naprowadzenie zakładów wzajemnych lub zmianę jego warunków, dotyczące wyników sportowego współzawodnictwa ludzi lub zwierząt, obowiązana jest uzyskać zgodę krajowych organizatorów takiego współzawodnictwa na wykorzystanie jego wyników.

Stowarzyszenie zgłasza sprzeciw w zakresie utrzymania w/w regulacji dotyczącej praw do wykorzystywania wyników. Mechanizm patologiczny działający w ramach tej regulacji został szczegółowo opisany w pkt. 2 części ogólnej niniejszego pisma. Wnioskujemy o zmianę przedmiotowej regulacji w dwóch alternatywnych wariantach:

a/ zniesienie przedmiotowego obowiązku i zrównanie tym samym statusu zdarzeń sportowych krajowych i zagranicznych w kwestii wykorzystywania wyników w przyjmowanych zakładach,

b/ określenie w ustawie o hazardzie precyzyjnych zasad wnoszenia opłat za przedmiotowe zgody i wyeliminowanie istniejącej dowolności w tym zakresie powodującej ewidentną patologię przyczyniającą się do strat budżetu Państwa.

5.3. Ograniczenia reklamy

....Zakaz obejmowałby również reklamę i informację o firmie (nazwie) spółki zarządzającej te gry i zakłady wzajemne i miałyby dotyczyć prowadzenia i umieszczania reklamy w miejscach publicznych i środkach masowego przekazu.

Wprowadzenie zakazu reklamy podmiotowej zakładów bukmacherskich hamuje możliwość wspierania finansowego krajowego sportu w ramach zawieranych umów o sponsoringu. Szczegółowe stanowisko naszego Stowarzyszenia w przedmiotowej kwestii oraz propozycje rozwiązań zostały przedstawione w pkt. 3 części ogólnej niniejszego pisma. W ocenie Stowarzyszenia należałoby umożliwić reklamę podmiotową w odniesieniu do legalnie działających kraju firm bukmacherskich.

5.4. Zakazy prowadzenia gier i zakładów

Proponuje się również wprowadzenie literalnego zakazu gier w sieci Internet w brzmieniu: Urządzanie w sieci Internet gier i zakładów wzajemnych oraz uczestniczenie w tych grach i zakładach jest zakazane.

Z punktu widzenia interesów legalnie działających firm bukmacherskich zasadnicze znaczenie ma szybkie i skuteczne wyeliminowanie rynkowej patologii, w której jesteśmy zmuszeni rywalizować na krajowym rynku zakładów wzajemnych z nielegalną konkurencją. Wobec tego najważniejszą kwestią jest zastosowanie rozwiązania legislacyjnego, które faktycznie tę ewidentną patologię wyeliminuje. Gdyby proponowane przez Ministra Finansów narzędzia prawne zmierzające do wyeliminowania z rynku nielegalnej konkurencji miałyby być nieskuteczne, bądź niemożliwe do zastosowania w praktyce, to lepszym rozwiązaniem jest legalizacja gier w Internecie dla krajowych bukmacherów „naziemnych”. W przeciwnym razie negatywne zjawiska w tym obszarze ulegną dalszej eskalacji, a straty budżetu Państwa będą systematycznie wzrastać. Szczegółowe stanowisko Stowarzyszenia w przedmiotowej kwestii zostało przedstawione w pkt. 4 części ogólnej.

5.4. Wprowadza się jednoznaczny zakaz zawierania zakładów wzajemnych na wyniki gier liczbowych. Utrwalone orzecznictwo sądów administracyjnych wyklucza możliwość zawierania zakładów na wyniki gier liczbowych, wskazując że nie można typować zdarzeń (w tym wypadku liczb), które zależą wyłącznie od przypadku.

Powyższy zakaz stoi w sprzeczności ustawową definicją zakładu bukmacherskiego, która przewiduje możliwość typowania różnych zdarzeń, bez wyłączenia zdarzeń losowych przypadkowych w tym również liczb. Stanowisko Stowarzyszenia w przedmiotowej kwestii zostało przedstawione w pkt. 5 części ogólnej. Minister Finansów dla poparcia swojego stanowiska powołuje się na orzecznictwo administracyjne z 1999r., które uwzględniając zmiany przepisów ustawy o grach i zakładach wzajemnych straciło swoją aktualność. Przedmiotowa kwestia została szczegółowo przedstawiona w pkt. oznaczonym *Ad. 1.2. Gry liczbowe* niniejszego pisma.

5.4W przypadku zawarcia umowy agencyjnej, osoba, której powierza się czynności powinna spełniać wymogi odnośnie legalności źródeł pochodzenia kapitału, niezalegania w zapłacie zobowiązań budżetowych, nienagannej opinii, spełniania kryteriów odnośnie braku zastrzeżeń z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, porządku publicznego oraz interesu ekonomicznego państwa. Minister Finansów będzie mógł zażądać dokumentów potwierdzających spełnianie tych warunków. W przypadku stwierdzenia, że osoba, której powierzono czynności nie spełnia obligatoryjnych warunków Minister Finansów zażąda natychmiastowego rozwiązania umowy.

Nie kwestionując celu dla którego zostało zaproponowane powyższe rozwiązanie legislacyjne pragniemy wskazać, iż umowy agencyjne na rynku zakładów bukmacherskich zawierane są z ogromną liczbą małych, często jednoosobowych firm i praktyczna realizacja tego wymogu może być utrudniona i powodować wyraźne spowolnienie realizowanych przez firmy bukmacherskie planów rozwojowych. Pragniemy wskazać, iż obowiązek legalności firm, które zawierają z nami umowy agencyjne wynika z szeregu innych przepisów, a wprowadzanie nieostrych przepisów w postaci *nienagannej opinii* może być nadużywane w procedurze administracyjnej. Wobec tego jesteśmy przeciwni wprowadzeniu przedmiotowej regulacji.

6.3. Wnioski i załączniki do wniosków

Wniosek o udzielenie koncesji na prowadzenie działalności w zakresie gier cylindrycznych, gier w karty, gier w kości i gier na automatach oraz zezwolenia na prowadzenie działalności

w zakresie gry bingo pieniężne i zakładów wzajemnych powinien zawierać:

.....
14) w przypadku zakładów wzajemnych - zgodę organizatorów współzawodnictwa sportowego lub organizatorów gier liczbowych na wykorzystywanie ich wyników,

Powyżej przedstawiony warunek stoi w sprzeczności z pkt. 5.4 ustawowych założeń, które przewidują zakaz przyjmowania zakładów wzajemnych na wyniki gier liczbowych. Skoro projektodawca planuje taki zakaz to nie wiadomo czemu służy obowiązek przedkładania w procedurze poprzedzającej wydanie zezwolenia zgody organizatorów gier liczbowych na wykorzystywanie ich wyników. Ponadto tak zapisany wymóg ustawy może oznaczać obowiązek uzyskiwania zgody również od zagranicznych organizatorów współzawodnictwa sportowego, co jest niezgodne z art. 15 obowiązującej ustawy.

10.4. Podstawa opodatkowania

Ze względu na różnorodność gier proponuje się określenie dwóch rodzajów podstaw opodatkowania odmiennie dla poszczególnych gier, tj.:

☐☐ podstaw przychodowych dla loterii pieniężnej, loterii fantowej, gry telebingo, loterii audioteksowej, gry liczbowej, zakładów wzajemnych, gry bingo pieniężne i gry bingo fantowe,

Uwzględniając specyfikę poszczególnych gier i zakładów wzajemnych brak jest merytorycznego uzasadnienia do dalszego utrzymywania podstawy opodatkowania

przychodowej w odniesieniu do zakładów bukmacherskich. Stowarzyszenie wnosi o przesunięcie zakładów bukmacherskich do formuły dochodowej w tym zakresie. Szczegółowe uzasadnienie naszego stanowiska w odniesieniu do tej kwestii zostało przedstawione w pkt. 1 części ogólnej.

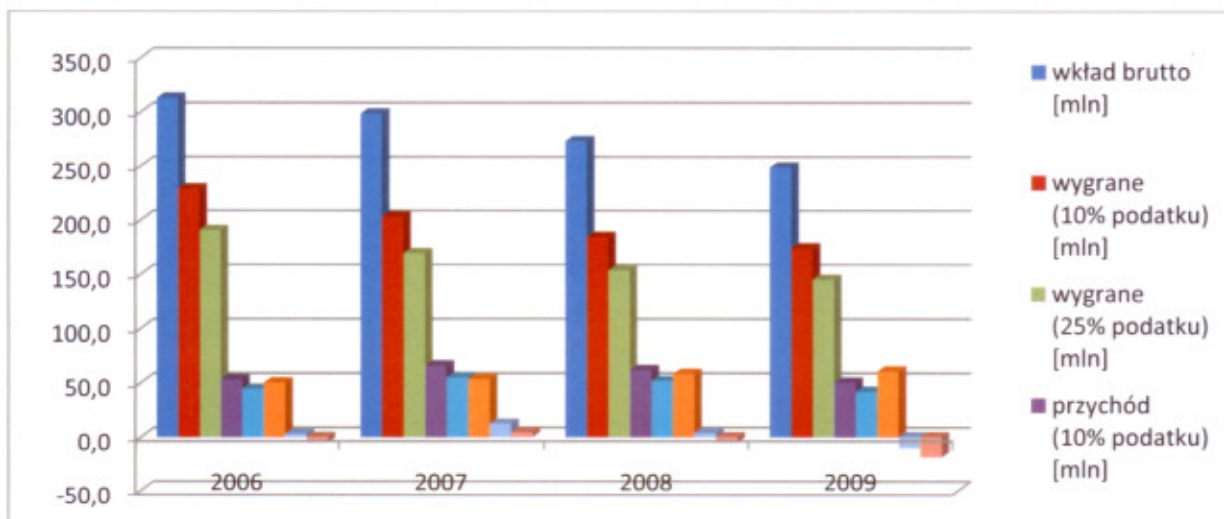
10.5. Stawki podatku od gier

d) gry bingo pieniężne, gry telebingo, zakładów wzajemnych, loterii audiotekstowej i pokera rozgrywanego w formie turnieju - 25%,

Stowarzyszenie Pracodawców i Pracowników Firm Bukmacherskich stanowczo protestuje przeciw podwyżce obowiązującej stawce podatku od gier w wys. 10%. Zaproponowana podwyżka obowiązującej stawki podatkowej o 150% stanowi drastyczną zmianę obowiązujących warunków ekonomicznych prowadzonej działalności i spycha tę działalność głęboko poniżej progu rentowności. Jest to w istocie rzeczy propozycja pośredniej delegalizacji zakładów bukmacherskich w kraju i przekazanie dochodów z tego rynku nielegalnej konkurencji działającej w Internecie. Propozycja ta stoi w całkowitej sprzeczności z deklarowaną we wcześniejszej części Założeń zasadą określania zasad opodatkowania z uwzględnieniem efektywności ekonomicznej oraz kosztów prowadzonej działalności. W najprostszym ujęciu podwyżka stawki podatkowej o 150% w odniesieniu do działalności gospodarczej o 3% rentowności może prowadzić wyłącznie do jej likwidacji. Skutki przedmiotowej propozycji pragniemy przedstawić na przykładzie danych ekonomicznych jednej z największych w kraju firm bukmacherskich:

Rok	ilość punktów przyjmowania zakładów	wkład brutto [mln]	wygrane (10% podatku) [mln]	wygrane (25% podatku) [mln]	przychód (10% podatku) [mln]	przychód (25% podatku) [mln]	koszty cały rok [mln]	zysk oper. net. (10% podatku) [mln]	zysk oper. (25% podatku) [mln]
2006	346	313,0	228,7	190,6	53,0	44,1	50,0	3,0	-5,4
2007	424	298,4	203,1	169,2	65,5	54,6	53,3	12,2	4,4
2008	442	273,1	184,2	153,5	61,6	51,3	57,9	3,7	-5,4
2009	467	248,8	173,9	144,9	50,0	41,7	60,3	-10,3	-18,8

Kolorem **czerwonym** oznaczono prognozę do końca 2009 roku

Przedstawiony powyżej przykład najdobitniej obrazuje skutki proponowanej podwyżki stawki podatkowej. Dodatkowo pragniemy wskazać, że projektodawca z niezrozumiałych względów proponuje podwyżkę o 10% dla kasyn (formuła dochodowa podstawy opodatkowania) i aż o 150% dla zakładów wzajemnych (formuła przychodowa podstawy opodatkowania).

Mając na uwadze powyższe, projektowana podwyżka stawki podatkowej w zakładach bukmacherskich nie znajduje ekonomicznego uzasadnienia i spowoduje wyłącznie straty budżetu Państwa w wyniku likwidacji prowadzonej działalności gospodarczej. Pragniemy ponadto podkreślić, iż zaproponowana stawka podatkowa drastycznie odbiega od analogicznych stawek w innych krajach Unii Europejskiej. Dla przykładu podajemy przykłady rozwiązań podatkowych w tym segmencie w niektórych krajach:

- Wielka Brytania - 15% od dochodu (IN-OUT),
- Rumunia - 5% od obrotu,
- Chorwacja - 5% od obrotu,
- Belgia - 15% od obrotu,
- Słowacja - 5% od obrotu, w tym 4,5% wpływa do kasy państwa, a 0,5% zasila Budżet gminy, w której jest zarejestrowana firma bukmacherska,
- Czechy około - 12% od dochodu (IN-OUT).

Stowarzyszenie postuluje utrzymanie dotychczasowej stawki podatku od gier w zakładach bukmacherskich lub alternatywnie wprowadzenie projektowanej stawki 25% w oparciu o zmodyfikowaną podstawę opodatkowania tzn. z formuły przychodowej na formułę dochodową.

Podsumowanie

Szanowny Panie Ministrze,

Przyjęcie założeń do ustawy o grach liczbowych i hazardowych w zaproponowanym kształcie będzie pośrednią formą delegalizacji rynku zakładów bukmacherskich w wyniku wprowadzenia drastycznych zmian w obowiązującym w tym segmencie rynku zasad opodatkowania. Proponowana podwyżka stawki podatkowej w żaden sposób nie może przyczynić się do dodatkowych wpływów budżetowych, gdyż zepchnie naszą działalność głęboko poniżej progu rentowności i w efekcie zmusi nas do zakończenia aktywności gospodarczej. Obok ewidentnych skutków budżetowych propozycja wywoła negatywne skutki społeczne związane ze pozbawieniem pracy kilkunastotysięcznej grupy pracowników zatrudnionych w tym sektorze. Zaproponowane rozwiązania podatkowe mogą być przedmiotem skargi do Trybunału Konstytucyjnego, gdyż zmierzają w pośredniej formie do likwidacji legalnej działalności gospodarczej z oczywistymi i niebagatelnymi stratami budżetu Państwa. Są to propozycje, które w nieodwracalny sposób zdekomponują legalny sektor działalności bukmacherskiej w

postaci przekazania istniejącego popytu do nielegalnych firm internetowych. Pragniemy podkreślić, iż udziałowcami legalnie działających firm bukmacherskich są unijne podmioty prowadzące przedmiotową działalność w skali międzynarodowej. Wprowadzanie rozwiązań legislacyjnych podważających sens realizowanych inwestycji przez te podmioty w naszym kraju, uruchomi zapewne procesy odszkodowawcze oraz może przyczynić się do wszczęcia odpowiednich postępowań przed Europejskim Trybunałem Sprawiedliwości.

Mając na uwadze powyższe, apelujemy do Pana Ministra o rozwałę w kształtowaniu warunków ekonomicznych działalności gospodarczej w zakresie zakładów bukmacherskich oraz uwzględnienie uwag naszego Stowarzyszenia w opracowywanym projekcie ustawy o grach liczbowych i hazardowych. Jesteśmy przekonani, iż zaakceptowanie przez Ministra Finansów przedstawionych w niniejszym wystąpieniu propozycji Stowarzyszenia uporządkuje sytuację na rynku zakładów bukmacherskich i przyczyni się do znacznego wzrostu przychodów budżetu Państwa.

Z wyrazami szacunku w imieniu Stowarzyszenia,

Marta Kostka